

Sygn. akt VU 1599/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku G. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość kapitału początkowego i wysokość emerytury

na skutek odwołania G. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 14 października 2013r. sygn. (...)

oraz z dnia 25 października 2013r. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 25 października 2013 roku w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do wyliczenia części socjalnej należnej ubezpieczonej G. C. emerytury przy uwzględnieniu kwoty bazowej w wysokości 3.080,84 zł (trzy tysiące osiemdziesiąt złotych osiemdziesiąt cztery grosze);

2. oddala odwołanie w pozostałej części;

3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz ubezpieczonej G. C. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 1599/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 14 października 2013r., znak: (...) - 2001 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ponownie ustalił wnioskodawczyni G. C. kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. Do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenie z 10 kolejnych lat kalendarzowych następujących bezpośrednio po sobie, tj., z lat: 1974-1983 i wskaźnik wyniósł 85,26%. Podstawa wymiaru kapitału początkowego obliczona poprzez pomnożenie wwpw - 85,26% przez kwotę bazową 1.220,89 zł. wyniosła 1.040,93 zł., a współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31.12.1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego służący do obliczenia 24% kwoty bazowej wyniósł dla wnioskodawczyni 95,48%, natomiast wysokość 24% kwoty bazowej 293,01 zł. Obliczony z uwzględnieniem 299 miesięcy okresów składkowych oraz 30 miesięcy okresów nieskładkowych kapitał początkowy wnioskodawczyni wyniósł na dzień 01.01.1999r. - 132 746,35 zł.

Drugą zaskarżoną decyzją z dnia 25 października 2013r., znak: (...) Oddział przyznał wnioskodawczyni uprawnionej do emerytury wcześniejszej, prawo do emerytury od 25.10.2013r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego (60 lat i 3 miesiące) i obliczono jej wysokość zgodnie z art. 26 ustawy emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w następujący sposób:

-kwota składki zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi: 18 450,56 zł.

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi: 415 559,21 zł.
- suma kwot pobranych emerytur po uwzględnieniu kwot wypłaconego wyrównania wynosi: 88 670,06 zł.
- średnie dalsze trwanie życia wynosi: 253,00 miesięcy
- wyliczona kwota emerytury wynosi: 1.364,98 zł.

$(18\ 450,56\ \text{zł.} + 415\ 559,21\ \text{zł.}) - 88\ 670,06\ \text{zł.}] : 253,00\ \text{m-cy} = 1.364,98\ \text{zł.}$

Od obu powyższych decyzji w dniu 28 listopada 2013 roku odwołała się wnioskodawczyni G. C. wnosząc o ich zamianę i zaliczenie okresów pracy w Kancelarii Adwokackiej, nadto wnioskodawczyni zarzuciła organowi rentowemu, że ten błędnie wyliczył jej staż pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie .

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił, co następuje:

G. C. urodzona w dniu (...), w dniu 2 sierpnia 2001 roku złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

(okoliczności niesporne; wniosek – k. 1 akt ubezpieczeniowych).

Decyzją z dnia 10 stycznia 2002 roku organ rentowy ustalił kapitał początkowy wnioskodawczyni na dzień 1 stycznia 1999 rok, gdzie za podstawę wymiaru kapitału początkowego przyjął kwotę 945,34 złote.

W dniu 14 października 2013 roku organ rentowy z urzędu wydał decyzję, którą ustalił wysokość kapitału początkowego wnioskodawczyni na dzień 1 stycznia 1999 roku, określając podstawę jego wymiaru na kwotę 1.040,93.

Obliczony z uwzględnieniem 299 miesięcy okresów składkowych oraz 30 miesięcy okresów nieskładkowych kapitał początkowy wnioskodawczyni wyniósł na dzień 01.01.1999r. - 132 746,35 zł. (decyzja z dnia 10 stycznia 2002 roku k.15-17,wyliczenia k.18, decyzja z dnia 14 października 2013 roku k.19 -20 oraz wyliczenia k.21akt rentowych).

Wnioskodawczyni w okresie od 1 lipca 1971 roku do dnia 31 października 2010 roku pracowała w przedsiębiorstwie (...) S.A w R. (dowód: świadectwo pracy k.4 w aktach sprawy).

Decyzją z dnia 6 listopada 2001 roku wnioskodawczyni przyznano prawo do zasiłku przedemerytalnego począwszy od dnia 3 listopada 2001 roku (dowód: decyzja z dnia 6 listopada 2001 roku k.5 oraz zaświadczenie k.7 akt ZUS) .

Decyzją z dnia 22 stycznia 2009 roku, organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 25 grudnia 2008 roku.

Do ustalenia podstawy emerytury ZUS wybrał przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 77,43%, a podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 77,43 % przez 2275,37 (kwota bazowa) wyniosło 1761,82 zł.

Wnioskodawczynie w okresie po przyznaniu świadczenia emerytalnego tj. od dnia 25 czerwca 2008 roku nadal pozostawała w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę w kancelarii Adwokackiej w R., początkowo na pełny etat, a następnie na 1/4 i 1/10 etatu. Przez cały ten okres zatrudnienia wnioskodawczynie podlegała z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym (dowód: zaświadczenie z dnia 3 grudnia 2008 roku k.4, legitymacja ubezpieczeniowa–kserokopia k.7-8, świadectwo pracy z dnia 29 grudnia 2008 roku k.13, zaświadczenie z dnia 20 maja 2010 roku k.22, zaświadczenie k.28, i k.29, k.44, potwierdzenie ubezpieczenia k.69- 71 i 75w aktach rentowych, kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych we wniosku o emeryturę z dnia 3 grudnia 2008 roku k.1-3, decyzja z dnia 22 stycznia 2009 roku k.20 akt ZUS) .

Po rozpatrzeniu wniosku G. C. z dni 24 września 2013 roku, decyzją z dnia 25.10.2013r., znak: (...)organ rentowy przyznał wnioskodawczynie G. C. uprawnionej do emerytury wcześniejszej, prawo do emerytury od 25.10.2013r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, a wysokość emerytury wyliczono zgodnie z art. 26 ustawy emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w następujący sposób:

- kwota składki zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi: 18 450,56 zł.
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi: 415 559,21 zł.
- suma kwot pobranych emerytur po uwzględnieniu kwot wypłaconego wyrównania wynosi: 88 670,06 zł.
- średnie dalsze trwanie życia wynosi: 253,00 miesięcy. Wyliczona w ten sposób wysokość emerytury wyniosła : 1.364,98 zł. $[(18\ 450,56\ \text{zł.} + 415\ 559,21\ \text{zł.}) - 88\ 670,06\ \text{zł.}] : 253,00\ \text{m-cy} = 1.364,98\ \text{zł.}$

Tą samą decyzją organ rentowy zawiesił wnioskodawczynie wypłatę obliczonej na

jej podstawie emerytury jako świadczenia mniej korzystnego oraz wskazał, iż

wnioskodawczynie nadal będzie wypłacana emerytura przyznana decyzja z dnia 22

stycznia 2009 roku (dowód: wniosek z dnia 24 września 2013 roku k.1-6,zaświadczenia o zatrudnieniu k.7 ,decyzja z dnia 25 października 2013 roku k.13-14w aktach ZUS).

Ustalając wysokość kapitału początkowego wnioskodawczynie organ rentowy przyjął następujące okresy składkowe i nieskładkowe wykazane w zaświadczeniu wystawionym przez Przedsiębiorstwo (...) S.A w R. :

składkowe (24 lata, 11 miesięcy i 19 dni):

od 01.07.1971 r. do 29.02.1984r. - okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)

(...) S.A w R.

od 01.03.1986r. do 03.12.1991r.

od 08.12.1991r. do 14.01.1992r.

od 18.01.1992r. do 13.04.1992r.

od 18.04.1992r. do 08.06.1992r.

od 13.06.1992r. do 06.11.1992r.

od 11.11.1992r. do 18.02.1993r.

od 25.02.1993r. do 27.09.1993r.

od 12.10.1993r. do 12.04.1994r.

od 20.04.1994r. do 05.03.1995r.

od 24.03.1995r. do 01.01.1996r.

od 07.01.1996r. do 08.10.1996r.

od 04.02.1997r. do 22.11.1998r.

od 01.12.1998r. do 31.12.1998r.

nieskładkowe (2 lata, 6 miesięcy i 13 dni, tj. 2 lata sprawowania opieki nad dzieckiem; 6 miesięcy i 13 dni okresów zasiłków chorobowych):

od 01.03.1984r. do 28.02.1986r. – urlop wychowawczy

od 04.12.1991r. do 07.12.1991 r. - zasiłek chorobowy

od 15.01.1992r. do 17.01.1992r. - zasiłek chorobowy

od 14.04.1992r. do 17.04.1992r. - zasiłek chorobowy

od 09.06.1992r. do 12.06.1992r. - zasiłek chorobowy

od 07.11.1992r. do **10.11.1992r.** - zasiłek chorobowy

od 19.02.1993r. do 24.02.1993r. - zasiłek chorobowy

od 28.09.1993r. do 11.10.1993r.-zasiłek chorobowy

od 13.04.1994r. do 19.04. 1994 r- zasiłek chorobowy

od 06.03.1995r. do 23.03. 1995 r-. - zasiłek chorobowy

od 02.01.1996r. do 06.01. 1996r.- zasiłek chorobowy

od 09.10.1996r. do 03.02.1997 r.- zasiłek chorobowy

od 23.11.1998r. do 30.11.1998r.-. zasiłek chorobowy (dowód: zaświadczenie k.3 akt ZUS).

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

Zważył, co następuje :

Odwołanie jest uzasadnione, w części dotyczącej jednej z decyzji, co skutkuje zmianą decyzji tj. z dnia 25 października 2013 roku.

Spór w sprawie sprowadzał się do ustalenia na jakich zasadach winno być przeliczone świadczenie emerytalne wnioskodawczyni.

Organ rentowy przedziału wiekowego ubezpieczonych, dokonał przeliczenia świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni w oparciu o przepis art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227), wskazując, że skoro wnioskodawczyni jest urodzona po dniu 31 grudnia 1948 r., podlega zasadom określonym w art. 24-26. Organ rentowy jednocześnie opisał zasady określające sposób wyliczenia tychże świadczeń. Jednocześnie

organ rentowy wskazał, że świadczenie wnioskodawczyni nie może być przeliczone w oparciu o przepis art. 53 ustawy emerytalnej, albowiem także ten przepis znajduje zastosowanie do osób urodzonych przez dniem 1 stycznia 1949 r.

Z taki stanowiskiem organu rentowego nie sposób się zgodzić.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że wnioskodawczyni we wniosku z dnia 24 września 2013 r. nie domagała się przyznania jej prawa do nowego świadczenia, lecz wystąpiła o przeliczenie emerytury z uwagi na osiągnięcie wieku 60 lat i przepracowanie 30 miesięcy w ramach stosunku pracy.

Emerytura wnioskodawczyni nie stanowi nowego świadczenia, którego wysokość ustala się według reguł dotyczących przyznawania emerytury po raz pierwszy.

Zagadnieniem tym zajmował się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 14 czerwca 2006 r., I UZP 3/06 (OSNP 2007/1-2/22) trafnie wskazując, że prawo do emerytury wcześniejszej nie wygasa, a w art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest mowa o emeryturze dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury, z czego wynika, że w zakresie tego samego świadczenia - emerytury - w związku ze spełnieniem warunku osiągnięcia wieku emerytalnego następuje jedynie ustalenie na nowo podstawy wymiaru. Już choćby z tego faktu nie można automatycznie przyjąć, że skoro wnioskodawczyni urodziła się (...) nie może domagać się przeliczenia emerytury na zasadach dotyczących osób urodzonych przez 1 stycznia 1949 r.

Zauważyć należy, że ubezpieczonej została już przyznana emerytura na tzw. starych zasadach, a umożliwił to art. 46 ustawy. Przepis ten regulował zasady ustalania wysokości emerytury wobec osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. a przed 1 stycznia 1969 r., które wszystkie wymagane warunki (tekst jedn.: wiek i okres ubezpieczenia) spełniły do dnia 31 grudnia 2008 r. Przepis art. 46 ustawy nie wymuszał jednak na ubezpieczonych konieczności składania wniosku o wcześniejszą emeryturę. Osoby te, chcąc uzyskać prawo do świadczenia na starych zasadach, mogły złożyć wniosek o prawo do świadczenia także po 31 grudnia 2008 r., jednak nie później niż przed ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego 60 lat dla kobiet i 65 lata dla mężczyzn.

W związku z powyższym należy przyjąć, że osoby, które po przyznaniu emerytury według starego systemu emerytalnego, tj. według zasad z art. 46 ustawy, złożyły wniosek o przeliczenie świadczenia w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego i kontynuowaniem ubezpieczenia, mają prawo do przeliczenia świadczenia również według starych zasad.

Zgłoszenie wniosku o emeryturę po raz pierwszy dopiero po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego, spowoduje konieczność obliczenia świadczenia z zastosowaniem tzw. reguł mieszanych z art. 183 lub według nowych zasad na podstawie art. 26 ustawy. Tzw. emerytura mieszana z art. 183 dotyczyć będzie osób, które osiągną wiek emerytalny w latach 2009-2013, a jej obliczenie nastąpi w części na podstawie art. 53, a w części na podstawie art. 26 ustawy, o ile osoby te nie przystąpią do OFE.

W dodanym, od dnia 1 lipca 2004 r., do art. 5.3. ustępie 3 mówi się, że przy obliczaniu emerytury - której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru ustalonej dawniej renty z tytułu niezdolności do pracy (art. 21 ust 1 pkt 1) lub emerytury (art., 21 ust. 2 p.kt...1.) - stosuje się kwotę bazową ostatnio (czyli pierwotnie) przyjętą _do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie świadczenie podwyższa się , przy uwzględnieniu wszystkich terminów waloryzacji wszystkich terminów waloryzacji do dnia nabycia prawa do emerytury. Aktualną kwotę bazową przyjmuje się tylko wtedy, gdy zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczeń (tj. renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury) , których podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury- podlegał co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub emerytalnemu i rentowym(art..53 ust. 4), co zostało ocenione przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 24 kwietnia 2006 roku(OTK-A 2006, nr 4, poz. 46), jako zgodne z konstytucyjnymi zasadami równości i sprawiedliwości społecznej Odrębne wyjaśnienia wymaga kwestia ustalania wysokości emerytury, do obliczenia której uwzględniono podstawę wymiaru innej emerytury (art 53 ust. 3.-4 w zw. z art., 21 ust 2 pkt 1). W tej sytuacji - podobnie jak powyżej – podstawę nowego świadczenia (np. emerytury w wieku powszechnym) stanowi zwaloryzowana podstawa wymiaru poprzednio przyznanej emerytury (np. wcześniejszej),

zaś część socjalną ustala się jako 24 % kwoty bazowej obowiązującej w dacie nabycia prawa do nowej emerytury, jeżeli zainteresowany posiada 30 miesięczny okres ubezpieczenia następujący po dacie przyznania pierwotnego świadczenia. Zagadnieniem tym zajmował się również Sąd Najwyższy, który uchwała z dnia 8 maja 2008 roku (IUZP 1/08) (LEX nr 375565) choć zgodził się z poglądem, że emerytura obliczona na nowo nie stanowi nowego świadczenia, ale jednocześnie uznał, że przy ustalaniu wysokości takiej emerytury uwzględnia się kwotę bazową z dnia zgłoszenia wniosku o przeliczenie świadczenia zarówno w zakresie tzw. części socjalnej jak i stażowej emerytury, pod warunkiem podlegania przez co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu (art. 53 ust. 1 i 4 w zw. z art. 110) W konsekwencji więc Sąd najwyższy dopuścił możliwość ustalania wysokości podstawy wymiaru emerytury, w sytuacji, o której mowa w art. 21 ust 2 pkt 1 ustawy, na nowo (tj. na podstawie art. 15) choć nie wynika to z powyższej regulacji prawnej. Sąd najwyższy uznał, że reguła art. 53 ust. 4 (przyjęcie nowej kwoty bazowej w części socjalnej świadczenia) stosowana jest w razie wykazania co najmniej 30 miesięcznego okresu podlegania ubezpieczeniu z zastrzeżeniem, że w tej drugiej sytuacji obliczanie wysokości świadczenia może nastąpić również przy uwzględnieniu nowej kwoty bazowej (zarówno w części socjalnej jak i stażowej świadczenia) w razie spełnienia przesłanek określonych w art. 110)

Ostatecznie jednak po rozpoznaniu zagadnienia prawnego, Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że nowa kwotę bazową, z zastrzeżeniem wykazania 30 miesięcznego podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, uwzględnia się tylko do obliczenia części socjalnej później ustalonej emerytury (uchwała 7 Sędziów SN dnia 10 września 2009 roku I UZP 6/09, OSNPUSiSP 2010, nr 5-6, poz., 72. Przepisy art. 53 i 110 są od siebie niezależne i nie jest możliwe ich jednoczesne zastosowanie, gdyż w art. 53 dotyczy sytuacji, gdy podstawa wymiaru jest już ustalona i przyjmuje się ją z poprzedniej emerytury, zaś przeliczenie podstawy wymiaru z art. 110 odnosi się wyłącznie do emerytury już przyznanej, a nie dopiero ustalonej.

Te wszystkie przesłani spełnia wnioskodawczyni i z tych względów, Sąd Okręgowy uznał odwołanie od decyzji z dnia 25 października 2013 roku za zasadne w związku z czym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c, zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zgodnie z wnioskiem pełnomocnika ubezpieczonej, zobowiązał organ rentowy do wyliczenia części socjalnej należnej G. C. emerytury, przy uwzględnieniu kwoty bazowej, która zgodnie z Komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 11 lutego 2013 roku w sprawie kwoty bazowej za rok 2012 wyniosła **3.080,84** zł. (MP z 2013 roku poz. 87).

Odnosząc się natomiast do drugiej z zaskarżonych decyzji to jest **decyzji z dnia 14 października 2013 roku**, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko organu rentowego i oddalił odwołanie wnioskodawczyni w tym zakresie.

Zgodnie z treścią art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek.

Zasady ustalania kapitału początkowego określa art. 174 ustawy, który w ustępach 1-3 stanowi:

1. kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (ust. 1),
2. przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (ust. 2),
3. podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. (ust. 3).

W myśl art. 15 ust. 1 ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na

podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6.

Zgodnie zatem z art. 174 ust. 3 ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15 ustawy, z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Kolejne 10 lat kalendarzowych, o jakich mowa w art. 15 ust. 1 ustawy, ma być zatem wybrane z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r., okres ten nie może być ani krótszy niż 10 lat a nadto z tego dziesięcioletniego okresu żadne okresy nie mogą być wyłączone. Z regulacji art. 16 ust.1 ustawy wynika bowiem, że przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu..

W realiach niniejszej sprawy kwestią sporną była możliwość uwzględnienia w podstawie wymiaru kapitału początkowego dodatkowych składników wynagrodzenia G. C. z okresu jego zatrudnienia w Kancelarii Adwokackiej w R.. Od dnia 25 czerwca 2008 roku i w latach następnych.

Reasumując - odwołanie wnioskodawczyni jest bezzasadne, ponieważ zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

2. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

3. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

W myśl art. 174 ust. i ustawy z o emeryturach... kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

2. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Zgodnie z regulacją zawartą w powyższym przepisie kapitał początkowy ustalany jest na dzień 1 stycznia 1999 r. A zatem okresy ubezpieczenia przypadające po tej dacie nie mogą zostać uwzględnione przy wyliczaniu wartości kapitału początkowego. Stąd też do ustalenia kapitału początkowego w decyzji z dnia 14 października 2013 roku zostały przyjęte okresy składkowe i nieskładkowe wykazane w zaświadczeniu wystawionym przez Przedsiębiorstwo (...) S.A w R. (karta akt dot. kapitału początkowego nr 3):

W tym stanie sprawy Sąd Okręgowy uznając odwołanie od decyzji z dnia 14 października 2013 roku za niezasadne oddalił odwołanie wnioskodawczyni na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. i na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1348 ze zm.). Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.